

PRIJDI!

Duch a nevesta hovoria

Máme tu opäť obdobie tesne pred koncom roka, ktoré nazývame – adventné obdobie.

Mnohí z vás určite vedia, prečo sa toto obdobie nazývame práve tak.

Pre tých, ktorí by ešte náhodou nevedeli, čo znamená slovo advent, len krátke vysvetlenie. Advent je latinské slovo, ktoré znamená príchod.

V Pánovej modlitbe sa modlíme: *„Otče náš, ktorý si na nebesiach, posväť sa meno tvoje. Príď kráľovstvo tvoje...“*

V latinčine to znie takto: *„Pater noster, qui es in caelis, sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum...“*

Vidíme, že tu je použité to slovo „advent“, čo znamená príd.

Čiže adventné obdobie je očakávanie príchodu kohosi, čohosi. Už z modlitby, ktorú nás naučil Pán Ježiš, je jasné, čo má prísť- kráľovstvo Otcovo.

Pre kresťana je toto obdobie:

1. Pripomínanie si tej veľkej udalosti, že pred 2000 rokmi v Betleheme, v meste Dávidovom sa za sprievodu výnimočných, úžasných, neopakovateľných, nadprirodzených udalostí narodil presne podľa predpovedaných prorociev Syn Boží ako malé dieťa. Prišiel na zem, ako to anjeli oznámili, Spasiteľ.

„Ale anjel im povedal: Nebojte sa, lebo hľa, zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil

sa vám dnes Spasiteľ, ktorý je Kristus, Pán v meste Dávidovom.“

/Luk.2.10/

„Preto vám dá sám Pán znamenie: Hľa, panna počne a porodí syna a nazve jeho meno Immanuel.“

/Iz.7.14/

Presne sa stalo tak, ako predpovedali proroci.

Centrom adventného obdobia teda má byť jednoznačne pripomínanie si tejto udalosti. Má byť tá skutočnosť, že sa narodil Ježiš Kristus, ktorý je Spasiteľ. Naozaj úprimne a hlboko prežiť toto obdobie vie iba ten človek, ktorý si uvedomuje, že potrebuje Spasiteľa. Pre takého človeka je to radostné obdobie oslavy príchodu Mesiáša. Toho, ktorý ho jediný dokáže zachrániť. Ten, kto vie, že potrebuje Spasiteľa. A preto sa teší z naplnenia toho prorocstva. Boh nenechal človeka v jeho biednom stave, v stave hriechu, stave všetkých dôsledkov hriechu a stave duchovnej smrti, po ktorej zákonite nasleduje aj biologická smrť a po nej večné oddelenie od Boha.

Áno, Spasiteľ prišiel a to je veľmi dobrá správa. Toto si pripomína Boží ľud v týchto dňoch, špeciálne na Štedrý večer a v Prvý vianočný deň. A adventné obdobie je obdobie, v ktorom sa kresťan pripravuje na to, aby naozaj dôstojne a patrične oslávil príchod Boha v podobe človeka na tento svet, aby ho On vykúpil. My vieme, že sa Mu to podarilo na Golgotskom kríži. Tak to všetko začalo – zázračným narode-

ním z Panny. Boh, ktorý je Láska, prišiel k nám, aby sme mohli s Ním zase žiť plnohodnotný, zmysluplný, zázračný život. Pri Jeho príchode Ho nevítali na zemi žiadne zástupy ľudí. Iba pastieri, Jozef a Mária pri jasliah.

Evanjelista nám pripomína, že nebolo pre Neho miesta v Betleheme v žiadnom hoteli, žiadnom penzióne, na žiadnom private, v žiadnej ubytovni. Jednoducho pre Neho nebolo miesta u ľudí. Pre Boha, Spasiteľa nebolo miesta.

„A porodila svojho prvorodeného syna a zavinula ho do plienok a uložila ho v jasliah, pretože nemali miesta v uchýľišti.“

/Luk.2.7/

Preto si musíme dať veľký pozor, aby sa nám nestalo to isté. Že budeme pohltení príchodom sviatkov do takej miery, že zabudneme, že príchod koho alebo čoho vlastne očakávame. Na čo sa chystáme. Aby sa nestalo to, že v našich domácnostiach, rodinách a hlavne v srdciach nebude miesto pre Spasiteľa.

Nech sa nestane, že budeme čakať na príchod 13. platu viac, ako pripomínať si príchod Spasiteľa, že budeme mať miesto na kapustnicu či hubovú polievku, že budeme mať miesto na stromček a svetielka, že budeme mať miesto na darčeky, že budeme mať miesto na nový LED televízor a zábavné programy v ňom, že budeme mať miesto a čas na seba a blízkych....a nebudeme mať čas na Toho, o Kom tento večer a celé toto obdobie je.

Nezabúdajme, že práve preto sú medzi nami také veľké vzdialenosti, aj keď žijeme v jednom byte, dome, lebo Ten, kto je Láska, kto jediný vie dať lásku medzi ľudí, je ďaleko od nás, lebo sme Ho nechali v jasliach, lebo sme Ho patrične neprivítali, neoslávili Jeho príchod. On chce byť s nami. Tajomne, zázračne.

Keď sa narodil, neboli žiadne mega oslavy Jeho narodenia, ak nerátame famózne anjelské zvestovanie Jeho príchodu. Ľudia Ho neoslavovali, nevíтали, nečakali,... ani si nevšimli, že prišiel. Až na pastierov, Jozefa a Máriu.

Teda nech má Spasiteľ miesto, a to také, ktorého On je hoden. Výnimočné, jedinečné, hlavné miesto aj uprostred týchto dní a hlavne v našom živote počas celého roka.

2. Príprava na Jeho druhý príchod na zem, aby si nás zobral k sebe domov.

Vieme, že Spasiteľ už prišiel. Tak nádherným, zázračným spôsobom prišiel Boh medzi nás, aby urobil náš život zázračným. A my Jeho príchod, narodenie oslavujeme. Je to jeden z najzázračnejších, najkrajších kresťanských sviatkov. Ľudia sú k sebe milší, lepší, príjemnejší, ale iba na chvíľu...Ako keby sa čas zastavil, ako keby nebo zostúpilo k nám na zem. A naozaj k nám prišiel sám z neba Kráľ. Ale nenechajme sa opiť vianočným čarom zabúdajúc na tvrdú realitu. Len čo sa zodvihne opar čara, príde zase krutá realita všedných dní a všetko, čo bolo cez roky, opakuje sa zase dookola. To je preto, lebo zabúdame, že Božie kráľovstvo ešte v plnosti neprišlo. Ešte na zemi nie je kráľovstvo. Kristus už spasenie vykonal na kríži, a to presne podľa Jeho slov a prorociev. Ale ľudia ešte stále zomierajú, ešte stále trpia, ešte stále sú vojny a chýry o vojnách, ešte stále je nepokoj, ešte stále zápasíme s rozličnými chorobami, epidémiami, hladom a problémami, pokušeniami....Ešte stále na zemi vládne duch temna. On sa vráti ešte raz. Najprv pre svoju cirkev a potom preto, aby vykonal súd. A my Jeho návrat náhlime a očaká-

vame. Pre nás je toto adventné obdobie obdobím prípravy na Jeho druhý slávny návrat.

Preto prežijeme tie dni v radostnej oslave Jeho prvého príchodu a v radostnom očakávaní Jeho druhého príchodu, pretože On nám sľúbil, že sa pre nás vráti a vezme si nás k sebe domov.

„pretože vám idem pripraviť miesto a keď odídem a pripravím vám miesto, prídem zase a poberiem si vás k sebe, aby ste tam, kde som ja, aj vy boli.“

/Ján 14.3/

„potom my živí ponechaní budeme razom s nimi vychvátení v oblakoch v ústrety Pánovi do povetria. A takto budeme vždycky s Pánom.“

/1.Tes.4.17/

Aby sme boli pripravení na Jeho slávny návrat. Duch a nevesta – cirkev sa nedá oklamať, omámiť, opiť čarom Vianoc, aj keď sa veľmi teší z Jeho zázračného prvého príchodu na zem a veľmi rada oslavuje narodenie Božieho Syna.

Duch a nevesta cíti, že na zemi vládne temná sila, cíti bolesti a utrpenie, ktoré je na svete, cíti potrebu transformácie celého systému, celého ľudstva. Spolu so

všetkým stvorením vzdychá nad stavom, v ktorom sa ľudstvo, zem a vesmír nachádza, a preto s obrovskou túžbou vyzerá návrat Syna Božieho, aby nastolil vládu svojho kráľovstva.

„Lebo vieme, že celé stvorenstvo spolu vzdychá a spolu boľestí jako v pôrode až doteraz“

/Rim.8.22/

„A videl som nové nebo a novú zem, lebo prvé nebo a prvá zem byly pomínuly, a mora už nebolo.“

/Zj. 21.1/

„A ten ktorý sedel na tróne, povedal: Hľa, činím všetko nové. A riekol mi: Píš, pretože tieto slová sú verné a pravdivé“

/Zj. 21.5/

„Lebo naše občianstvo je v nebesiach, odkiaľ i Spasiteľa očakávame. Pána Ježiša Krista,“

/Fil.3.20/

„A nové nebesia a novú zem podľa jeho zaslúbenia čakáme, v ktorých prebýva spravodlivosť.“

/2.Pet. 3.13/

Preto nevesta, ktorou je cirkev Ježiša Kris-

Prichádza nie superman ale JEŽIŠ.

ta, volá naplnená Duchom Kristovým

„A Duch a nevesta hovoria: Prijdi! A ten, kto počuje, nech povie: Prijdi! A kto žižni, nech prijde, a kto chce, nech berie vodu života zadarmo.“

/Zj. 22.17/

„Hovorí ten, ktorý svedčí toto: Áno, príjdem skoro! Ameň. Áno, prijdi, Pane Ježišu!“

/Zj. 22.20/

Uprostred vianočných sviatkov oslavujúc Jeho prvý príchod, pripravujme sa na Jeho druhý slávny príchod. Lebo On prí-

de ... a On už aj prichádza. A On príde z neba.

Čaká nás krásna budúcnosť, nenechajme sa opiť nejakým čarom nejakého sviatku.

„Ale jako je napísané: Čoho oko nevidelo a ucho nepočulo a čo na srdce človeka nevstúpilo, čo všetko Bôh prihotovil tým, ktorí ho milujú.“

/1.Kor. 2.9/

Mikuláš Gócze